

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor majetkový, právní a správních činností
Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

č. j. KUOK 44788/2017

V Olomouci dne 5. května 2017

sp. zn. KÚOK/32768/2017/OMPSC-P/611

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor majetkový, právní a správních činností (dále také odvolací orgán), příslušný podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a § 89 odst. 1 a § 178 odst. 2 věty první zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), rozhodl o odvolání obviněného z přestupku _____, nar.

_____, zastoupeného Mgr. Danem Pospíšilem, advokátem se sídlem AK Sokolská tř. 21, Ostrava, které bylo podáno dne 28. 3. 2017, odvolacímu orgánu předloženo dne 30. 3. 2017 a které směřuje proti rozhodnutí Magistrátu města Přerova, odboru evidenčních správních služeb a obecního živnostenského úřadu, oddělení přestupků, písemně vyhotovenému dne 6. 3. 2017 a vydanému dne 10. 3. 2017 v přestupkovém řízení pod číslem jednacím MMPPr/029992/2017/Sv, takto:

I. Podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se rozhodnutí Magistrátu města Přerova, odboru evidenčních správních služeb a obecního živnostenského úřadu, oddělení přestupků, písemně vyhotovené dne 6. 3. 2017 a vydané dne 10. 3. 2017 pod číslem jednacím MMPPr/029992/2017/Sv ve výroku, kterým byla obviněnému uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1000 Kč,

z r u š u j e

a věc se vrací k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal.

II. Podle § 90 odst. 5 věty druhé správního řádu se rozhodnutí Magistrátu města Přerova, odboru evidenčních správních služeb a obecního živnostenského úřadu, oddělení přestupků, písemně vyhotovené dne 6. 3. 2017 a vydané dne 10. 3. 2017 pod číslem jednacím MMPPr/029992/2017/Sv ve výroku, kterým byl uznán vinným z přestupku dle § 23 odst. 1 písm. a) zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů,

p o t v r z u j e .

O d ů v o d n ě n í

Rozhodnutím Magistrátu města Přerova, odboru evidenčních správních služeb a obecního živnostenského úřadu, oddělení přestupků (dále také správní orgán prvního

stupně) písemně vyhotoveným dne 6. 3. 2017 a vydaným dne 10. 3. 2017 pod číslem jednacímm MMP/029992/2017/Sv (dále také napadené rozhodnutí) byl

, uznán vinným přestupkem podle § 23 odst. 1 písm. a) zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o střetu zájmů), kterého se měl dopustit tím, že z nedbalosti dne 15. 2. 2016 při jednání Zastupitelstva města Prostějova neoznámil svůj poměr k projednávané dotaci pro Dělnickou tělocvičnou jednotu Prostějov, z. s. (dále jen DTJ), tedy nepodal oznámení o osobním zájmu podle § 8 zákona o střetu zájmů. Podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o přestupcích) a § 24 zákona o střetu zájmů správní orgán prvního stupně uložil obviněnému za uvedené jednání pokutu ve výši 5000 Kč a současně mu v souladu s § 79 odst. 1 zákona o přestupcích a § 1 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, uložil povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1000 Kč. Ke splnění obou uložených povinností, zaplacení uložené pokuty a nákladů spojených s projednáváním přestupku mu pak stanovil lhůtu patnácti dnů ode dne nabytí právní moci napadeného rozhodnutí.

Obviněný z přestupku napadl rozhodnutí v celém jeho rozsahu včasným a přípustným odvoláním podaným dne 28. 3. 2017. V odvolání uvedl, že správní orgán pochybil, když ho uznal vinným, neboť nedostatečně zohlednil veškeré relevantní skutečnosti svědčící v jeho prospěch. Namítl, že jeho členství ve spolku DTJ nebylo a není utajovanou skutečností, nýbrž se jedná o skutečnost obecně a veřejně známou, když jeho členství v DTJ bylo opakovaně zmiňováno v regionálním i celostátním tisku, což doložil do spisu. Dále v odvolání uvedl, že schvalovaná dotace DTJ byla účelově poskytnuta oddílu boxu, který reprezentuje Českou republiku na mezinárodní úrovni, a že je tedy neoddiskutovatelným veřejným zájmem, aby byl takový sportovní oddíl ze strany samosprávného celku podporován, a tedy lze prospěch takové dotace označit za obecně zřejmý, dotace byla poskytnuta na obecně prospěšný účel a nemůže tak na ni dopadat povinnost dle ustanovení § 8 zákona o střetu zájmů. Dále obviněný namítl, že doložil vyúčtování poskytnuté dotace, z čehož je zřejmé, že nebyla využita k žádným jeho osobním či majetkovým zájmům, a že mu ani jeho rodinným příslušníkům neplynula žádná osobní či finanční výhoda. Obviněný odmítl, že by neoznámil svůj poměr k věci, kdy toto učinil zvednutím ruky na dotaz Ing. Navrátila na jednání zastupitelstva dne 15. 2. 2016. Byť striktně nedodržel ústní formu, považuje za extrémní formalismus spatřovat v tomto postupu pochybení, neboť účel zákona byl jednoznačně splněn. Dále obviněný v odvolání uvedl, že mu je záhadou, kde správní orgán přišel na to, že je jeho povinností svůj poměr k věci oznamovat písemně, když žádná taková povinnost ze znění § 8 zákona o střetu zájmů nevyplyvá.

V souladu s § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal odvolací orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí byla přezkoumána v rozsahu námitek obviněného obsažených v odvolání.

Z předloženého spisového materiálu bylo zjištěno, že předmětné řízení o přestupku bylo zahájeno dne 3. 6. 2016, kdy bylo správním orgánem prvního stupně

v souladu s § 46 odst. 1 správního řádu oznámeno, že proti jeho osobě zahájil správní orgán prvního stupně řízení o přestupku. Spolu s oznámením o zahájení řízení byl obviněný předvolán v souladu s § 59 správního řádu k ústnímu jednání na

23. 6. 2016. K nařízenému ústnímu jednání se předvolaný dostavil. Správní orgán prvního stupně dne 27. 7. 2016 vydal pod č. j. MMPr/092141/2016/Sv rozhodnutí, kterým zastavil řízení o dotčeném přestupku podle § 76 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích. Toto rozhodnutí bylo Krajským úřadem Olomouckého kraje rozhodnutím ze dne 30. 9. 2016 č. j. KUOK 93185/2016 zrušeno v přezkumném řízení a věc byla správnímu orgánu prvního stupně vrácena k novému projednání. Správní orgán prvního stupně předvolal obviněného v souladu s § 59 správního řádu k ústnímu jednání na 19. 12. 2016. Další ústní jednání pak proběhlo řádně dne 23. 1. 2017. Správní orgán prvního stupně umožnil obviněnému uplatnit jeho práva v souladu s § 73 odst. 2 zákona o přestupcích a § 36 odst. 3 správního řádu. Poté vydal opětovně rozhodnutí.

Po prostudování spisového materiálu a námitek uvedených v odvolání odvolací orgán konstatuje, že považuje závěr správního orgánu prvního stupně o vině obviněného za zákonný a správný, když je v souladu s výsledky provedeného dokazování a použitá právní kvalifikace přestupku odpovídá skutkovým zjištěním. Správní orgán prvního stupně jej v napadeném rozhodnutí rovněž v dostatečné míře odůvodnil. Také s právní kvalifikací zavinění ve formě nevědomé nedbalosti se odvolací orgán ztotožňuje. Se zřetelem k výše uvedenému považuje odvolací orgán stav přezkoumávané věci za zjištěný v souladu s ustanoveními § 3 a § 50 odst. 3 správního řádu, když o něm nejsou důvodné pochybnosti a byly zjištěny všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch obviněného. Rovněž u výroku napadeného rozhodnutí o sankci nebyly v odvolacím řízení zjištěny vady, které by odůvodňovaly jeho změnu či zrušení. Odvolací orgán považuje výši uložené pokuty vzhledem ke všem okolnostem případu za přiměřenou. Uvedená pokuta odpovídá závažnosti přestupku a je uložena při spodní hranici zákonné sazby dle § 24 zákona o střetu zájmů. Správní orgán prvního stupně při uložení pokuty dbal její přiměřenosti i z hlediska jejího účelu a stanovená výše koresponduje s individuálními okolnostmi tohoto konkrétního případu. Uložení sankce v dané výši je v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zdůvodněno a odvolací orgán ho považuje za zákonné a věcně správné.

Správní orgán prvního stupně uložil dle § 79 odst. 1 zákona o přestupcích obviněnému povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku, avšak v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu tento výrok v napadeném rozhodnutí řádně neodůvodnil. Dle tohoto ustanovení je správní orgán povinen v odůvodnění rozhodnutí uvést důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Tato povinnost se týká také výroku o uložení povinnosti nahradit náklady řízení.

Odvolací orgán se zabýval i námitkami uvedenými v odvolání , kde namítá, že jeho členství ve spolku DTJ nebylo a není utajovanou skutečností, nýbrž se jedná o skutečnost obecně a veřejně známou, když jeho členství v DTJ bylo opakovaně zmiňováno v regionálním i celostátním tisku, což doložil do spisu. Touto námitkou se zabýval i správní orgán prvního stupně v napadeném rozhodnutí na str. 5 a odvolací orgán se s jeho závěry ztotožňuje.

Dále obviněný v odvolání uvedl, že schvalovaná dotace DTJ byla účelově poskytnuta oddílu boxu, prospěch takové dotace lze označit za obecně zřejmý, dotace byla poskytnuta na obecně prospěšný účel a nemůže tak na ni dopadat povinnost dle ustanovení § 8 zákona o střetu zájmů. K tomu odvolací orgán uvádí, že část věty za středníkem v § 8 odst. 1 zákona o střetu zájmů, kde je uvedeno: „*to neplatí, jde-li jinak o prospěch nebo zájem obecně zřejmý*“, se netýká samotného předmětu hlasování kolektivního orgánu, ale týká se případů, kdy důsledky věci, o které bude

rozhodovat orgán, jehož je veřejný funkcionář členem, dopadají nejen na samotného veřejného funkcionáře nebo jinou osobu s ním spjatou, ale na neurčitý okruh adresátů, včetně samotného funkcionáře, jinak řečeno (zpravidla) na všechny členy příslušného orgánu. Tj. jde o případy, kdy by byli z povahy věci ve střetu zájmů „všichni“. To však není případ účelově určené dotace pro DTJ.

Dále obviněný namítl, že doložil vyúčtování poskytnuté dotace, z čehož je zřejmé, že nebyla využita k žádným jeho osobním či majetkovým zájmům, a že mu ani jeho rodinným příslušníkům neplynula žádná osobní či finanční výhoda. K tomu odvolací orgán uvádí, že k této věci se již vyjadřoval správní orgán prvního stupně v napadeném rozhodnutí, a že tato namítaná skutečnost je irelevantní pro posouzení odpovědnosti za projednávaný přestupek. Zde je přestupkovým jednáním neozenámení poměru k projednávané věci, bez ohledu na to, zda následně v souvislosti s touto projednávanou věcí došlo skutečně ke vzniku osobní výhody nebo újmy nebo naplnění jiného osobního zájmu či nikoliv. Zákon nestanoví, že oznámení je povinen veřejný funkcionář učinit až v případě, kdy je jisté, že mu vznikne osobní výhoda či újma, ale již v případě, že zde existuje potencialita vzniku takové výhody či újmy.

Obviněný v odvolání odmítl, že by neozenámil svůj poměr k věci, kdy toto učinil zvednutím ruky na dotaz na jednání zastupitelstva dne 15. 2. 2016. Touto námitkou se zabýval i správní orgán prvního stupně v napadeném odvolání, kde na str. 6 uvádí, že zvednutím ruky obviněný pouze vyjádřil své členství v DTJ, ale nevyjádřil zákonem stanoveným způsobem svůj možný střet zájmů v projednávané věci. Zákon o střetu zájmů v § 8 odst. 2 stanoví, že oznámení podává veřejný funkcionář ústně a že musí být vždy součástí zápisu z jednání. V daném případě však zápis z dotčeného jednání zastupitelstva uvedené oznámení ve smyslu zákona o střetu zájmů neobsahuje a ani obsahovat nemůže, když obviněný při ústním jednání i v odvolání prohlásil, že svůj zájem na věci oznámil zvednutím ruky, což však neodpovídá zákonem stanovené formě oznámení a lze tedy konstatovat, že oznámení podle § 8 zákona o střetu zájmů obviněným podáno nebylo.

K námitce , která se týká formalistického přístupu správního orgánu prvního stupně, odvolací orgán uvádí, že pokud zákon definuje určité jednání jako přestupek, je již tímto jeho kauzálním definováním v zákoně vyjádřena jeho společenská škodlivost, jakkoliv se může zdát, že doslovné lpění na dodržování této zákonné povinnosti je formalistické. Pokud zákon o střetu zájmů v § 8 stanoví náležitosti oznámení o osobním zájmu, a to že oznámení se podává ústně v průběhu jednání a že takové oznámení musí být součástí zápisu z jednání, a současně § 23 odst. 1 písm. a) zákona o střetu zájmů určuje, že nepodání oznámení o osobním zájmu je přestupkem, pak je povinností správního orgánu se zněním zákona řídit. Současně je nutno konstatovat, že nízká společenská škodlivost se projevila v ukládané sankci, kdy správní orgán prvního stupně při jejím ukládání správně přihlédl také ke způsobu spáchání přestupku, kdy obviněný měl za to, že svou zákonnou povinnost dle § 8 zákona o střetu zájmů splnil, a uložil pokutu ve výši jedné desetiny maximální výměry. Bylo také správně přihlédnuto k tomu, že v daném případě šlo o nejméně závažnou formu zavinění, nevědomou nedbalost, kdy obviněný nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k tomu, že je veřejným funkcionářem, vědět měl a mohl. Smyslem právní regulace upravené zákonem o střetu zájmů je uspokojení zájmu veřejnosti na transparentnosti a kontrole jednání veřejných funkcionářů, kdy skutečnost, že se takový funkcionář nachází ve střetu zájmů, není hodnocena jako negativní. Jde zde o prevenci, a tedy o to, aby se i možnost existence osobní zainteresovanosti veřejného funkcionáře na věci stala transparentní.

Námitce obviněného, že mu je záhadou, kde správní orgán přišel na to, že je jeho povinností svůj poměr oznamovat písemně, když žádná taková povinnost ze znění § 8 zákona o střetu zájmů nevyplývá, musí odvolací orgán přisvědčit. Z platného znění ustanovení § 8 zákona o střetu zájmů opravdu taková povinnost nevyplývá. Tato možnost existovala za dříve platné právní úpravy zákona o střetu zájmů. Tento nedostatek napadeného rozhodnutí však nemá vliv na jeho zákonnost.

Odvolací orgán věc v části vrací správnímu orgánu prvního stupně, aby dále jednal, a ukládá mu, aby ve věci nákladů řízení opětovně rozhodl a v novém rozhodnutí napravil vytknuté nedostatky odůvodnění. Jelikož odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil jen zčásti, tak v souladu s § 90 odst. 5 větou druhou správního řádu ho ve zbytku potvrdil.

P o u č e n í o o d v o l á n í

Proti rozhodnutí odvolacího orgánu se nelze dále odvolat (§ 91 odst. 1 věta první správního řádu).

otisk úředního razítka

Mgr. Hana Kiliánová
vedoucí oddělení přestupkového
Odboru majetkového, právního
a správních činností

Obdrží:

1. prostřednictvím svého zmocněnce Mgr. Dana Pospíšila, advokáta se sídlem AK Sokolská tř. 21, Ostrava

